

[Ragnhild Andersen.]

over, at mange af dem maa baade halvsulte og fryse, medens de er Vidne til, at Tusinder af hidtil skattefrie skjulte Millioner dukker frem for Dagens Lys i Kommune efter Kommune.

Jeg har her et Brev fra en gammel Aldersrentenyder i Frederiksberg Kommune. Han skriver, at Kommunen plejer at yde sine gamle deres Brændsel plus 10 Kr. ved Fyringsperiodens Begyndelse og yderligere 10 Kr. hen paa Vinteren. Der er nu ankommet en Ladning Brænde fra Norge som en Gave til Frederiksberg Kommune, men nu, et godt Stykke inde i Fyringssæsonen, har de endnu ikke faaet de 10 Kr., antagelig fordi der ved Lejlighed skal leveres Brændsel in natura af den fra Norge ankomne Gave. Han spørger med Rette, hvorfor Pengene ikke kommer, da der var regnet med dem. Paa Grund af Konflikten med Brændselsafbærerne kom Tørveleveringen 14 Dage senere frem end normalt, saa at mange af de gamle af deres smaat tilmaalte Penge maatte købe til Kakkelovnen, fordi det andet ikke kom. Kommunen burde — som han rigtigt siger —, da Strejken varede ved, have sendt de 10 Kroner før end ellers, saa havde de haft dem; nu ser det ud til, at ogsaa disse Penge skal blive dem frataget.

En anden Aldersrentenyder, fra Roskilde, henvendte sig forleden for at forespørge, om det var i Overensstemmelse med Loven, at han, der nu er anbragt paa Alderdomshjemmet i Roskilde, og som er Ejer af siger og skriver 600 Kr., ud af disse 600 Kr. skulde betale sit Sygekassekontingent og yderligere ikke kunde faa udbetalt de 6 Kr., som han plejer at faa i Maanedspenge. De 200 Kr. ud af denne fyrstelige Formue, havde han bestemt, skulde gaa til at betale Vedligeholdelsen af hans Gravsted, naar han var død, og han vilde meget gerne have et Par Øre, saa han kunde rejse ud med Toget og se til sine Børn og Børnebørn.

Det tredie Tilfælde stod jeg over for for et Par Uger siden i en Fagforening, hvor et af vore ældre Medlemmer henvendte sig og spurgte, om der ikke var Mulighed for, at hun kunde faa sin Understøttelse sat i Vejret, da hendes Mand havde faaet Aldersrente. Jeg spurgte hende saa, hvordan Vilkaarene var for Aldersrenten. Hun var selv 59 Aar og altsaa endnu ikke berettiget til Aldersrente, og hun fik sin Understøttelse i Fagforeningen. Den udgjorde 40 Kr. 80 Ø. om Ugen ÷ det Kontingent, hun betalte til Arbejdsløshedskasse og Fagforening, det vil sige 3 Kr. 45 Ø.; altsaa, hun havde i alt en Indtægt paa 37 Kr. 35 Ø. Hun viste mig

Checkhæftet for sin Mands Aldersrente, og det viste sig, at han havde faaet tildelt 43 Kr. 75 Ø. om Maaned. Desværre maatte jeg paa hendes Forespørgsel svare, at der ikke var nogen som helst Hjemmel for Arbejdsløhedskassen til at forhøje hendes Understøttelse. Selv om hun altsaa faktisk var Forsørger for sin aldersrentenydende Mand, var der hverken inden for Arbejdsløshedskassen eller inden for Aldersrenteforsorgen nogen som helst Mulighed for at komme en saadan gammel hæderlig og forslidt Medborger til Hjælp. Og jeg maa beklage, at nu kan vi fortælle hende og mange ligestillede, at ifølge den højtærede Socialministers Forslag om Understøttelse, der kom frem i Gaar, maa det være den højtærede Ministers Mening, at disse Ikke-Forsørgere, som denne Kvinde er i Klasse med, skønt hun faktisk og reelt er Forsørger for sin Mand, der er Aldersrentenyder, faar en for høj Understøttelse og kan vente, hvis Forslaget skulde blive vedtaget, hvad det forhaabentlig ikke bliver, at komme yderligere ned med deres smaa, usle Indtægter.

De fremførte Eksempler — lad mig bemærke, at der kunde jo fremføres mange andre og meget mere graverende Eksempler — tjener som Bevis for, hvor haardt tiltrængt det er, at man kommer de gamle, Invaliderne og de kronisk syge til Hjælp, og det netop nu, før Vinteren sætter ind med sin Strenghed. Det foreliggende Lovforslag er ikke og tilsigter ikke at være en tilfredsstillende Ordning af Vilkaarene for Rentenyderne og de kronisk syge — det gaar ud paa, som det siges i Forslaget, at yde en midlertidig Hjælp, som er meget haardt tiltrængt —, men paa min Gruppes Vegne vil jeg gerne anbefale, at hele Spørgsmaalet om en Revision af Rentelovgivningen, hvorom alle Partier jo har udtalt Enighed, ikke mindst under Valgkampen, snarest bliver løst paa en for Rentenyderne tilfredsstillende Maade.

Hvad angaar selve det Forslag, der ligger paa Bordet, er det vort Partis Haab, at det vil blive mødt med Velvilje her i det høje Ting. Paa en Række Møder for Aldersrentenydere, der har været afholdt rundt om i Landet i Tilslutning til Valget, har jo alle Partiers Repræsentanter udtalt deres Velvilje over for Rentenydernes Anmodning, og man maa kunne forvente, at denne Velvilje ogsaa kommer til Udtryk over for det foreliggende Forslag. Jeg vil gerne varmt anbefale, at det høje Folketing giver Forslaget en baade velvillig og meget hurtig Behandling.